

[Jørgen Junior.]

disse forhold er en del af det fælles Europas udvikling, som vi er positivt indstillet over for. Blot må sparsommelighed ikke glemmes; det har altid været en dyd.

Så kommer vi til det menneskets Europa, som hr. Guldberg var så glad for. Kapitel IV med denne svulstige overskrift indeholder sådan set meget, vi er enige om. Vi noterer med glæde forslaget om enkeltpersoners klageret til Domstolen og håber, at regeringen herefter fremover ikke mere vil sætte spørgsmålstegn ved denne fundamentale ret, selv om den måske ikke i hele denne sammenhæng er af det allerstørste format. Vi mener ikke, at forbrugerrettighedstankeerne er egnet til fælles lovgivning, men er derimod helt enige i bemærkningerne vedrørende miljøbeskyttelse.

Med hensyn til forslaget om et kerne-kraftkontrolorgan er det ikke vor opfattelse, at et sådant bureaukrati bør fremmes, og vi hilser med glæde, at regeringen har taget den samme stilling.

Inden for uddannelsesområdet er vi stort set enige i de tanker, der findes i rapporten, og vi kan også, hvad angår tankerne om den ydre solidaritet, gå ind for disse, men vi må gå klart imod at oprette en særlig fond til fremme af dette formål. Der burde være en tilstrækkelig appel i det rent ideelle sigte, som hr. Tindemans' tanker jo reelt er, hvad angår den europæiske union.

Hvad angår hr. Tindemans' manglende bemærkninger om industri- og landbrugs- og især fiskeripolitik, er vi enige med regeringen og også med venstre i vigtigheden af disse områder og vil arbejde på at få de nationale støtteordninger bort hurtigst muligt, således at et virkelig frit marked snarest kan blive den realitet, der af mange må anses for at være en ubetinget nødvendighed.

Det sidste kapitel om institutionerne kræver naturligvis nogle bemærkninger. Hvad angår Parlamentet, er fremskridtspartiet enig i, at det er en meget væsentlig opgave at styrke Parlamentets kompetence i takt med de direkte valg. Her skal det endnu en gang fastslås, at vi er imod regeringens forbehold over for forslaget i Patijnrapporten om de direkte valg, og jeg kan kun i lighed med hr. Guldberg opfordre regeringen til nu at vise mandsmod nok til at få de fjollede forbehold ophævet, uden at det skal være

nødvendigt at se den danske regering blive gjort til grin — for det er jo det, der meget let kan blive tilfældet på dette område.

Hvad angår Ministerrådet, kan jeg tilslutte mig udenrigsøkonomiministerens betragtninger og i øvrigt fastslå, at en reel og formaliseret ophævelse af vetoretten i vitale tilfælde ikke bør være mulig, uden at befolkningen har accepteret dette ved en folkeafstemning.

Hr. Tindemans' tanker om Kommissionen er vi nærmest negative over for. Vi kan dog sige ja til punkterne a og b vedrørende sammensætningen.

Tankerne vedrørende Domstolen kan vi helt tilslutte os, mens vi i lighed med regeringen endnu ikke finder det nødvendigt at formulere nogen stillingtagen til hr. Tindemans' tanker om de fælles organer.

I sin helhed må fremskridtspartiet således udtrykke vor venlige og positive modtagelse af hr. Tindemans' rapport. Vi skal dog klart fastslå, at vi ikke kan acceptere, hvis EF udvikler sig til et Europa, der skal planlægges efter de forfejlede retningslinjer, som er så typiske for de socialdemokratiske regeringer, og som er blevet vist med en særlig styrke her i landet. Det fælles Europa og det videre samarbejde, vi forestiller os, skal være præget af forståelsen af tre ting: For det første en indædt og klar kamp mod bureaukratiet, som ikke har fundet sted i tilstrækkelig grad — måske slet ikke — inden for EF indtil nu. For det andet mener vi, at Europa er et vægtigt middel i kampen for den frihed, som medfører en meget negativ stillingtagen over for den internationale kommunisme. Og sidst, men ikke mindst, er det offentliges sparsommelighed ikke trængt igennem hos de mennesker, der arbejder i den daglige EF-administration; dette bør forstås på en helt anderledes vis, end tilfældet har været hidtil.

Jeg skal slutte med at sige, at vi under disse paroler vil arbejde positivt videre med Tindemansrapportens tanker og forslag, men jeg skal slå en tyk streg under, at vi er indstillet på at følge befolkningens ønske helt og fuldt ved at fastholde tanker og ønsker om folkeafstemning, den dag der utvetydigt er ændret ved forudsætningerne for 1972-afstemningen. Dette skal gentages for en ordens skyld i sammenhæng med vor positive vilje til at påvirke Europas og der-